

Лекъ и хубавъ дребень пѣсъкъ
Рони се отъ стрѣмний брѣгъ....
А шумливий чудень плѣсъкъ
Вѣтръ носи надалекъ.....

В. Ив. Стояновъ.

Глупавиятъ слуга.

Единъ господарь пратилъ слугата си да му купи ябълки, като му казалъ:

— Гледай, щото ябълкитѣ да бждатъ едни отъ най-добритѣ.

Отишелъ слугата въ близкия дюкянъ и поискалъ да му дадатъ най-добри ябълки. Търговецътъ му далъ.

— Тѣзи ли сж най-добритѣ ви и вкусни ябълки? попиталъ слугата.

— Да, тѣзи сж, отговорилъ търговеца. Ако обичате, опитайте ги и вижте.

„Какъ ще мога да позная дали всичкитѣ сж добри и вкусни, когато само една отъ тѣхъ ще опитамъ“, си казалъ слугата на умътъ. „Не, по-добрѣ ще бжде да опитамъ всичкитѣ ябълки, защото само по този начинъ ще се увѣря, че наистина сж добри“. Така и направилъ — отъ всичкитѣ отхапалъ по-малко. Като се убѣдилъ, че ги бива, занесълъ ги съ радость на господаря си и казалъ:

— Взехъ ви отъ най-хубавитѣ и добри ябълки; ето, азъ самъ ги даже опитахъ!

Видѣлъ господаря, че този слуга не е за него и го изпѣдилъ. . . .

Прѣвелъ: Теменужковъ.